

ZDRUŽENI OB LIPI SPRAVE

»LIPA SPRAVE« Sora

1215 MEDVODE, Sora 64

Tel: 0597/14570

DEKLARACIJA O NARODNI SPRAVI

SLOVENKE IN SLOVENC!

VRNIMO DOLG OBČI ČLOVEŠKI IN NARODOVI KULTURI!

SPRAVA NA TEMELJU RESNICE JE NAŠA ZAVEZA!

Predsedniku Državnega zbora RS

Gospodu Janku Vebru

Združeni ob Lipi sprave, ki vidimo prihodnost slovenskega naroda v spravi med nekdanjimi vojnimi revolucionarnimi in protirevolucionarnimi in sedanjimi političnimi nasprotniki, za katero je velika večina slovenskih državljanov, na podlagi vseh razpoložljivih primarnih zgodovinskih virov, pričevanj očitvidcev, odkritih množičnih grobišč in novih izsledkov zgodovinske stroke

ugotavljamo:

1. Štiriletni boj slovenskih partizanov in drugih uporniških skupin (tigrovci, Jugoslovanska vojska v domovini, ...) je bilo veliko dejanje slovenskega naroda za svobodoljubni svet in njegov častni prispevek k zavezniški zmagi nad nacifašizmom v drugi svetovni vojni, a hkrati narodova nesreča, ker si je Komunistična partija Slovenije podredila in prisvojila narodno osvobodilni boj in ga z boljševidničnim nasiljem ob preziranju načel krščanske civilizacije - ne ubijaj, ne kradi, ne laži – zlorabila in prevarala Slovence za uresničitev svoje leninistične ideologije ter za svojo absolutno oblast, ki jo je tudi dosegla in z razsutjem moralnih vrednot za desetletja zavrla narodov naravni razvoj. Partizanski boj, ki ga je vodila Komunistična partija za nasilno osvojitve oblasti in za nasilno prisvojitve javnega in zasebnega kapitala, je imela na Štajerskem, Gorenjskem in Koroškem, zlasti pa na Primorskem tudi narodnoosvobodilni značaj.
2. Komunistična partija Slovenije je pod krinko OF že v poletju 1941 začela v Ljubljani, na Dolenjskem in Notranjskem moriti drugače misleče, neoborožene politične nasprotnike, zlasti iz Slovenske ljudske stranke in iz Cerkev, in je z morjenjem v še večjem obsegu nadaljevala tudi po koncu vojne. Za te umore od poletja 1941 do poletja 1942, ki so

dejansko zanikanje boja za narodovo svobodo in ki so izzvali oboroženo samoobrambo protikomunistov z organiziranjem vaških straž in pozneje domobranstva, so odgovorni takratni voditelji Komunistične partije Slovenije.

Upor proti boljševidično-komunističnemu nasilju je bil enako upravičeno moralno dejanje, kakor je bil boj proti okupatorju in nacifašizmu.

3. Za mučenja in pomore idejnih nasprotnikov v državljanski vojni od poletja 1942 do konca vojne leta 1945 sta odgovorni obe vojskujoči se strani, tako komunistična kakor protikomunistična, čeprav je prva z revolucijo odprla pot medsebojnemu nasilju. .
4. Za povojne izvensodne pomore okoli 10000 vojnih ujetnikov, to je pripadnikov Slovenske narodne vojske, njihovih svojcev in pripadnikov drugih protikomunističnih skupin, ki so jih Angleži v zadnjih dneh maja 1945 iz Vetrinja na Koroškem izročili jugoslovanski komunistični oblasti in ki so v glavnem bili pomorjeni meseca junija in julija 1945 v Kočevskem rogu, na Teharjah in drugod, za množične in posamične pomore »razrednih sovražnikov« (obrtnikov, trgovcev, gostilničarjev, delničarjev, kmetov) in za žrtve protikomunistov (tudi komunistov) v ideoloških in političnih montiranih sodnih procesih (dahavski, božični in drugi) po vojni, kar je zločin nad narodom, so odgovorni takratni najvišji partijski in državni (civilni in vojaški) oblastniki:
 - a) Komunistične partije Jugoslavije - KPJ,
 - b) najvišji organi Demokratične federativne Jugoslavije – vlade DFJ,
 - c) Jugoslovanske armade,
 - d) Komunistične partije Slovenije –KPS in
 - e) najvišji organi Ljudske republike Slovenije – vlade LRS.
5. Vsi v osvobodilni in državljanski vojni padli Slovenci, vsi pod zastave sil Osi nasilno vpoklicani in padli Slovenci in vsi, ki so bili pozneje pomorjeni iz ideoloških razlogov ali umrli v taboriščih, so umrli za domovino; vsem smo dolžni spoštovanje in spomin.
6. Za zločine, za katere je soodgovorna totalitarna oblast Ljudske republike Slovenije in jih je prikrivala oblast Socialistične republike Slovenije in deloma tudi Republike Slovenije, je Republika Slovenija kot demokratična in moralna država dolžna izreči obžalovanje.

Da bi slovenski narod mogel zaživeti polno življenje, ki ga je doslej hromila in ga še hromi iz medvojne časa izvirajoča in več kot pol stoletja dolga razdeljenost, in da bi ob spoštovanju naše preteklosti mogli odložiti njena najtežja bremena in vse ustvarjalne moči posvetiti izboljšanju sedanjosti in zahtevam prihodnosti, v dobro Republike Slovenije in vseh njenih državljanov ter v dobro prijateljskega sožitja z vsemi, ki nam jih je usoda namenila v povezanost in sosedstvo, predlagamo Državnemu zboru Republike Slovenije, da sprejme, predsednik Republike Slovenije pa razglasi, naslednjo:

DEKLARACIJO O NARODOVI SPRAVI

1. Državni zbor Republike Slovenije izreka v imenu Republike Slovenije, slovenskega naroda in v svojem imenu

OBŽALOVANJE

za vse žrtve komunističnega in protikomunističnega nasilja na Slovenskem med drugo svetovno vojno, posebej pa izreka obžalovanje za vse žrtve državnega terorizma po končani vojni, zlasti za množične pomore vrnjenih pripadnikov Slovenske narodne vojske, za množične pomore »razrednih sovražnikov«: podjetnikov, trgovcev, delničarjev, kmetov in obrtnikov, ter za umore in preganjanja drugih ideoloških nasprotnikov (duhovnikov, demokratov in drugih) v tajnih ali za javnost prirejenih procesih.

2. Nihče, tako na strani komunističnega in partizanskega, kakor tudi na strani protikomunističnega in domobranskega tabora, ne bo sodno ali administrativno kaznovan za protipravna vojna in povojna dejanja, ki so storjena iz ideoloških ali političnih razlogov, vendar so pristojni državni organi vkljub temu dolžni ugotavljati in ugotoviti odgovornost in krivdo osumljenih storilcev.
3. Vsakemu Slovencu na tujem so v domovini zagotovljene vse državljsanske pravice, zlasti pa pravica prostega prihoda in odhoda ter bivanja.
4. Vsem, ki so bili preganjani iz ideoloških ali političnih razlogov in so zaradi tega utrpeli materialno škodo (zaplembe, nacionalizacije, razlastitve), se jim bo to popravilo.
5. Slovenci iz Štajerske, Gorenjske, Koroške, Primorske in Prekmurja, ki so v drugi svetovni vojni po sili oblasti bili vojaki pod zastavami sil Osi, imajo za varstvo svojih interesov pravico do svoje veteranske organizacije, enako kakor borci drugih odporiških skupin in z enakimi pravicami kot borci NOV.
6. Državni zbor Republike Slovenije obvezuje Vlado Republike Slovenije:
 - a) da iz spoštovanja do vseh medvojnih žrtev in žrtev povojnega državnega terorizma v odločenosti volje, da se kaj podobnega ne zgodi več, v roku dveh let primerno kulturno uredi in zaznamuje vsa množična grobišča, zlasti v Kočevskem rogu, na Celjskem (Teharje), v okolici Hrastnika, na Hočkem Pohorju in Barbarin rov pri Laškem, ki so sledovi tragičnih dejanj prejšnje totalitarne oblasti,
 - b) da sestavi in objavi seznam Slovencev, prebivalcev na območju Republike Slovenije, ki so pogrešani iz časa od 6.4.1941 do formalnega padca bivšega režima, da te pogrešane vpiše v matične knjige umrlih kot žrtve ali domnevne žrtve državnega terorizma in da za nje izda mrliške liste in opravi simbolni pokop,
 - c) da se čim prej popravi in dopolni očitno neobjektivno zgodovinopisje v učbenikih zgodovine, ob upoštevanju novih spoznanj zgodovinske vede, zajetih v petih ugotovitvenih točkah Deklaracije, s čimer bomo oris najbolj občutljivega dela narodovega življenja približali objektivni in popolni resnici.

7. Petnajsti junij, ki smo ga leta 1991 pri Lipi sprave razglasili za Dan krivde, odpuščanja in sprave in ki ga je blagoslovila slovenska Katoliška cerkev, se v koledarju poimenuje v Dan krivde, odpuščanja in sprave v trajen spomin na največjo narodovo nesrečo v junijskih dneh leta 1945. Uredi se postavitve spomenika obžalovanja in sprave v Ljubljani.

S sprejetjem te slovesne izjave in izvršitvijo zavez iz nje slovenski narod vrača dolg svoji vesti in obči človeški kulturi.

Ljubljana, dne 25. marca 1997, (dopolnjeno 11. februarja 2013)

ZDRUŽENI OB LIPI SPRAVE:

+Stanislav KLEP l.r.

Dr. Janez JUHANT l.r.

+Dr. Jože PUČNIK l.r.

Vitomir GROS l.r.

Dr. Ljubo SIRC l.r.

Dr. Alojz REBULA l.r.

Dr. Franc VRBINC l.r.

Franc IZGORŠEK l.r.

Marjetka DOLINAR l.r.

Dr. Sergej GOMIŠČEK l.r.

Dr. Borut KOŠIR l.r.

Peter SMUK l.r.

Uroš ŠUŠTERIČ l.r.

+Dr. Tomaž HRIBERNIK l.r.

Boštjan TURK l.r.

OPOMBA

Ta predlog najvišjemu državnemu organu R Slovenije vlagamo že šestič. Prvič junija 1990 predsedniku Skupščine RS dr. Francetu Bučarju, drugič marca 1993 predsedniku Državnega zbora RS mag. Hermanu Rigelniku, tretjič marca 1995 in četrtič 17. novembra 1995 predsedniku Državnega zbora RS gospodu Jožefu Školču. Prav tako je pred devetnajstimi leti Slovenski narodni svet iz Clevelenda poslal podoben predlog DZ Slovenije, leta 1995 pa je nad 20.000 Slovencev doma in po svetu podpisalo spomenico in jo izročilo predsedniku DZ. Podobne predloge DZ so poslali že: Komisija za pravičnost in mir pri Slovenski škofovski konferenci, Kulturni forum pri SDS, 60 podpisnikov iz vrst slovenske kulture, Slovenska nova zaveza in že julija 1990 Slovenska demokratska zveza (dr. F. Bučar, S. Hribar in F. Miklavčič).

Predlog deklaracije z dne 17.11.1995 sta podpisala tudi SSK (dr. Jože Bernik) in Društvo za demokratizacijo javnih glasil (tajnik mag. Vinko Vodopivec).

Temu predlogu deklaracije smo dodali še novo šesto točko, ki se nanaša na bratomorni holokavst in zgodovinopisje.

Združeni ob Lipi sprave smo po predhodnih razpravah in dopisovanjih ta predlog Deklaracije o narodni spravi na svojem zboru dne 11.2.2013 zaradi novih dognanj in boljše jasnosti nekoliko spremenili in dopolnili in ga takega pošiljamo naslovnikom.

Ljubljana, dne 25. marca 1997, datumsko popravljeno in dopolnjeno v Medvodah 11.2.2013.

Združeni ob Lipi sprave

Prof. dr. Janez JUHANT

Vljudno prosimo, da ta predlog Deklaracije o narodovi spravi Državnemu zboru sprejmejo v vednost in podporo:

1. predsednik Republike Slovenije, gospod Borut PAHOR,
2. predsednik Državnega zbora Republike Slovenije, gospod Janko VEBER,
3. predsednik Ustavnega sodišča Republike Slovenije, prof. dr. Ernest PETRIČ,
4. predsednik Vlade Republike Slovenije, gospod Janez JANŠA,
5. Ljubljanski nadškof in metropolit, dr. Anton STRES,
6. Mariborski nadškof in metropolit, dr. Marijan Turnšek,
7. škof Evangeličanske cerkve AV v Republiki Sloveniji, gospod Geza ERNIŠA,
8. predsednik Vrhovnega sodišča Republike Slovenije, gospod Branko MASLEŠA,
9. Generalni državni tožilec, prof. dr. Zvonko FIŠER,
10. predsednik Državnega sveta Republike Slovenije, gospod Mitja BERVAR,
11. predsednik Slovenske akademije znanosti in umetnosti, prof. dr. Jože TRONTELJ,
12. rektor Univerze v Ljubljani, prof. dr. Stanislav R. PEJOVNIK,
13. rektor Univerze v Mariboru, prof. dr. Danijel REBOLJ,
14. rektor Univerze na Primorskem, prof. dr. Dragan MARUŠIČ,
15. rektor Univerze v Novi Gorici, prof. dr. Danilo ZAVRTANIK,
16. Varuhinja človekovih pravic v Republiki Sloveniji, gospa Vlasta NUSDORFER,
17. Murskosoboški škof, dr. Peter ŠTUMPF,
18. Celjski škof, dr. Stanko LIPOVŠEK,
19. Novomeški škof, gospod Andrej GLAVAN,
20. Koprski škof, dr. Jurij BIZJAK,
21. predsednik Svetovnega slovenskega kongresa, dr. Boris PLESKOVIČ,
22. predsednik slovenske konference SSK, gospod Franci FELTRIN,
23. Slovenci po svetu,
24. mediji.